

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปสำหรับนักศึกษา
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
jameelah2011@hotmail.co.uk

ยามิละห์ โต๊ะแม¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐาน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐานระหว่างก่อนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน กลุ่มประชากร ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน 2) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐานโดยภาพรวมสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (80/80) โดยมีค่าเท่ากับ 84.69/86.63
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน คะแนนหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้ง 6 ด้าน นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.66$)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน, รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป, สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

¹ Ph.D. (Islamic Civilization), อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Research Based Learning Management on Integration of Islamic and General Science
Subject for Master Students in Teaching Islamic Education Program,
Yala Rajabhat University
jameelah2011@hotmail.co.uk

Jameelah Tokmae¹

Abstract

The objectives of this study were; 1) to develop and determine the efficiency of the learning management plans on Integration of Islamic and General Science subject by Research Based Learning (RBL). 2) To compare students' achievement between before and after instruction by learning management plans on Islamic and General Science subject using RBL and 3) to evaluate students' satisfaction by learning management plans on Islamic and General Science subject using RBL. The populations were 24 students in master of teaching Islamic Education program who were studied the Islamic and General Science subject in the 1st semester of Academic Year 2016. The tool used in this experiment were; 1) learning management plans on Integration of Islamic and General Science subject by RBL. 2) Achievement test and 3) questionnaires on students' satisfaction who learned by learning management plans on Islamic and General Science subject using RBL. The data was collected by using quasi-experimental research from namely one group pretest-posttest design. The data was analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test.

The result of this research were as follows:

1. The efficiency of the learning management plans on Integration of Islamic and General Science subject by RBL had accessed to the performance criteria 80/80 whose overall efficiency of the learning management plans was 84.69/86.63.
2. The students' achievement after instruction by learning management plans of Islamic and General Science subject using RBL was higher than before instruction which was considered significant at .50 levels.
3. The overall students' satisfaction toward instruction by learning management plans on Islamic and General Science subject using RBL in 6 sectors were at high level ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.66$).

Keywords: Research Based Learning Management, Integration of Islamic and General Science Subject, Teaching Islamic Education Program, Yala Rajabhat University

¹ Ph.D. (Islamic Civilization), Lecturer, Master of Teaching Islamic Education Program, Faculty of Education, Yala Rajabhat University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา เป็นหลักสูตรที่เปิดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 และได้ปรับปรุงใหม่ ใน ปี พ.ศ.2555 และปัจจุบันหลักสูตรได้ทำการปรับปรุงอีกครั้งเป็นหลักสูตรฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ.2559 โดยมีสาระที่แตกต่างจากหลักสูตรเดิม โดยมีการเพิ่มเติมรายวิชาชีพรูตามมาตรฐานครุสภา ทั้งนี้เพื่อได้รับใบประกอบวิชาชีพ ดังนั้นมหาบัณฑิตจากหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษามาปรับปรุงล่าสุดนี้จะได้รับใบปริญญาบัตรในระดับปริญญาโทพร้อมกับใบประกอบวิชาชีพครู

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษาได้กำหนดความสำคัญของหลักสูตรไว้อย่างชัดเจนโดย มีความมุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพครูด้านการสอนอิสลามศึกษา การเป็นนักวิชาการด้านหลักสูตรและการสอน มีความสามารถระดับสูงในการประยุกต์ใช้และเชื่อมโยงหลักการคำสอนทางศาสนาอิสลามกับวิชาชีพครู มีคุณธรรม จริยธรรมทางวิชาการและวิชาชีพครู มีคุณลักษณะตามมาตรฐานวิชาชีพครูและมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 อย่างมีคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน อันได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ (หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559, 2559 : 7)

นอกจากความสำคัญที่ได้กำหนดแล้วหลักสูตรยังได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่ครอบคลุม คือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนระดับมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษาให้มีคุณลักษณะดังนี้ คือ 1) มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาหลักการ ทฤษฎี ตามมาตรฐานวิชาชีพครู และการสอนอิสลามศึกษา 2) สามารถเป็นผู้นำในการบูรณาการความรู้และทักษะด้านวิชาชีพครูกับการสอนอิสลามศึกษาได้อย่าง

สร้างสรรค์ 3) สามารถเป็นผู้นำในการทำวิจัยและใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนอิสลามศึกษา และวิชาชีพครูอิสลามศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ 4) สามารถเป็นผู้นำในการพัฒนานวัตกรรมด้านการเรียนการสอนและวิชาชีพครูอิสลามศึกษาได้อย่างสร้างสรรค์ 5) มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามหลักคำสอนอิสลาม มีจริยธรรม สำนึกและศรัทธาในความเป็นครู และ 6) สามารถใช้อัลกุรอ่านและอัลฮุนนฮ์เป็นฐานในการให้คำแนะนำแนวทางการดำเนินการหรือแก้ไขปัญหาทางจริยธรรม และปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต การงานและสังคม เพื่อให้เกิดสันติสุขได้อย่างเหมาะสม (หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559, 2559 : 8)

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษาได้เน้นและให้ความสำคัญเรื่อง การบูรณาการความรู้และกระบวนการวิจัย ทั้งนี้ เพื่อนำผลการผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาและการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ กับการศึกษา เพื่อสามารถนำหลักการดังกล่าวไปพัฒนาด้านการจัดการเรียนรู้ในสังคมสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคปัจจุบัน

นอกจากนั้น การเรียนการสอนปัจจุบันต้องจัดการเรียนการสอนให้เกิดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพของผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีการเรียนการสอนแบบอาศัยการวิจัยเป็นฐานเป็นวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้วยวิธีการกำหนดประเด็นปัญหาหัวข้อเนื้อหาแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้และบรรลุเป้าหมายการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์เป็นผู้ชี้แนะ อำนวยความสะดวกและให้ข้อคิดเห็น ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนโดยจัดการเรียนการสอนด้วยการเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า การทำแบบฝึกหัด ทำรายงานตามแบบแผนการวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

ตามทัศนะของวิรตี เอกณรงค์ชัย (2554 : 4) อ้างอิงจาก นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช, 2546)

ได้กล่าวว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐานนั้นมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ 4 แนวทาง คือ 1) ครูใช้ผลการวิจัยในการเรียนการสอน 2) ผู้เรียนใช้ผลการวิจัยในการเรียนการสอน 3) ครูใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนการสอน และ 4) ผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนการสอน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวมีฐานความคิดและความเชื่อมาจากกลุ่มทฤษฎีโครงสร้างนิยม (Constructivism) ที่มีความเชื่อในกระบวนการสร้างความรู้ในตนเอง การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล บุคคลเป็นผู้สร้าง (Construct) ความรู้จากสัมพันธสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมแล้วนำมาปะติดปะต่อเป็นโครงสร้างทางสติปัญญา หัวใจของการสอนคือ การส่งเสริมกระบวนการสร้างความรู้ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืน นักเรียนได้รับความรู้และมีประสบการณ์ตรงในเรื่องที่ศึกษา โดยยึดระเบียบแบบแผนของการวิจัยเป็นกรอบการเรียนรู้ ซึ่งเชื่อว่ากระบวนการเรียนรู้และองค์ความรู้ที่นักเรียนได้จะมีคุณค่าและถาวรมากกว่าเป็นเพียงการรับรู้ (Passive Learning) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหากเปลี่ยนบทบาทนักเรียนมาเป็นการเรียนรู้แบบตื่นตัว (Active Learning) โดยใช้วิจัยเป็นสื่อสร้างความรู้ในเรื่องที่นักเรียนสนใจใคร่รู้จริง ๆ ซึ่งจะสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้และแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ดังนั้น เพื่อการเสริมสร้างองค์ความรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเน้นวิจัยเป็นฐานจึงเป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ประการหนึ่งที่สามารถพัฒนานักศึกษาให้มีคุณสมบัติดังกล่าวได้ กอปรกับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา ฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ. 2559 ได้กำหนดให้มีการบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน และรายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป เป็นรายวิชาใหม่ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะของวิชา ดังนั้น การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชานี้โดยเน้นการจัดการเรียน

การสอนที่เน้นวิจัยเป็นฐานนับว่าเป็นกระบวนการสำคัญเพื่อการจัดการเรียนการสอนที่สามารถตอบสนองกระบวนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสามารถพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอนในรายวิชานี้มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐานสำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐานสำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา
2. ได้ทราบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐานของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ได้รู้เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐานและสามารถไปพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนต่อไป
4. ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา โดยเจาะจงกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษา1 ปีการศึกษา 2559 ในรายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป เป็นจำนวนทั้งหมด 24 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาจากใบความรู้ที่สร้างขึ้นมาเป็นเอกสารประกอบการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป ที่กำหนดคำอธิบายรายวิชาที่กำหนดเกี่ยวกับ การวิเคราะห์แนวคิด รูปแบบ วิธีการ เทคนิคการบูรณาการความเข้าใจและศาสตร์ทางการสอนของปราชญ์มุสลิม ปราชญ์ตะวันตก และปราชญ์ตะวันออก การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์อื่น การฝึกปฏิบัติการการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการในหลักสูตรอิสลามศึกษา การประเมินผลกิจกรรมบูรณาการ การเขียนบทความทางวิชาการเพื่อนำเสนอแนวคิดการบูรณาการ การจัดสัมมนาเกี่ยวกับการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้เป็นจำนวน 5 แผนฯ ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง โดยในแต่ละแผนผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาซึ่งประกอบด้วยดังต่อไปนี้

เรื่องที่ 1 ความหมาย แนวคิด รูปแบบ ของการบูรณาการศาสตร์

เรื่องที่ 2 วิธีการ เทคนิคและความสำคัญของการบูรณาการศาสตร์

เรื่องที่ 3 ศาสตร์ทางการสอนของปราชญ์มุสลิม

เรื่องที่ 4 ศาสตร์ทางการสอนของปราชญ์

ตะวันตก และตะวันออก

เรื่องที่ 5 การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น

แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน

3.2 ตัวแปรตาม

1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐาน

3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

ในการวิจัย เรื่องแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ทฤษฎีการเรียนรู้พุทธิปัญญานิยม (Constructivism) เนื่องจากเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติและค้นหาด้วยตนเอง

ทฤษฎีการเรียนรู้พุทธิปัญญานิยม (Constructivism) มีหลักการที่สำคัญว่า 1) ในการเรียนผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำ (Active) และสร้างความรู้ 2) ผู้เรียนสร้างความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง 3) การเรียนรู้สิ่งใหม่กับความรู้เดิมและความเข้าใจที่มีอยู่ในปัจจุบัน 4) การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และการจัดสิ่งแวดล้อม กิจกรรมที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ทฤษฎีการเรียนรู้พุทธิปัญญานิยม (Constructivism) ของบรูเนอร์ที่เชื่อว่า

Discovery Approach นั้นบรูเนอร์ได้กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมซึ่งนำไปสู่การค้นพบ การแก้ปัญหา เป็นวิธีการเรียนรู้โดยการค้นพบ Discovery Approach หรือนักวิชาการบางท่านเรียกว่า Inquiry Learning โดยวิธีการที่ผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือในการค้นพบความรู้ประกอบด้วย 3 วิธี (สุรงค์ ไคว์ตระกูล, 2550 : 210-214) คือ

1. วิธีการ Inactive Mode ซึ่งเป็นวิธีการการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยการสัมผัสจับต้องด้วยมือ
2. วิธีการ Iconic Mode เป็นการสร้างจินตนาการหรือมโนภาพขึ้นในใจ
3. วิธีการใช้สัญลักษณ์ หรือ Symbolic Mode ซึ่งวิธีนี้จะใช้ในการเรียนรู้เมื่อผู้มีความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม หรือความคิดรวบยอดที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรม จึงสามารถที่จะสร้างสมมติฐานและพิสูจน์สมมติฐานว่าถูกหรือผิดได้

ดังนั้น ทฤษฎีการเรียนรู้พุทธิปัญญานิยม (constructivism) ถือว่าเป็นความรู้ที่แท้จริงที่เกิดจากการลงมือปฏิบัติหรือค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง และจากกระบวนการวิจัยทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่ช่างสังเกตเป็น รู้จักคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ตั้งสมมติฐานและรู้จากสาเหตุของเรื่องนั้น ๆ รวมถึงการสรุปผลที่ได้ อันก่อให้เกิดคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปสำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ดังนี้

จากผลการวิจัยของ สุพจน์ อิงอาจ เรื่องการจัดการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน วิชาการวิจัยทางเทคโนโลยีการศึกษาเบื้องต้น ระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีที่เรียนวิชาการวิจัยทางเทคโนโลยีการศึกษาเบื้องต้น (ECT4001) ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

รามคำแหงที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้โดยอาศัยการวิจัยเป็นฐาน ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบการวิจัยเป็นฐาน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน เป็นวิธีการหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือผู้เรียนเป็นสำคัญ (สุพจน์ อิงอาจ, 2556 : 8 อ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 12-16)

จากการศึกษา เรื่อง การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในรูปแบบ Research – based Learning ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ของ กลอยใจ เขยกลิ่นเทศ พบว่า ปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาที่ไม่มีกระบวนการคิดทางวิทยาศาสตร์ที่พบโดยวิธีการเรียนรู้แบบวิจัย คือ นักศึกษาไม่สามารถอ่านสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่กำลังศึกษาได้ นักศึกษาไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติได้ ไม่สามารถวิจารณ์ผลการศึกษารายงานและเขียนเรื่องย่อได้ ผู้วิจัยใช้วิธีการแก้ปัญหาด้วยวิธีการทำให้เป็นตัวอย่าง มีการอธิบายเพิ่มเติม ผักผ่อนด้วยการปรับแก้ไขงานให้สมบูรณ์ ย่อเรื่องรายงาน ทำโพสเตอร์และพูดปากเปล่า ทำให้นักศึกษามีการเรียนรู้เพิ่มขึ้น คิดวิเคราะห์ได้มากขึ้น (กลอยใจ เขยกลิ่นเทศ, 2554 : 4)

พิจิตรา ทีสุกะ (2556 : 150-154) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้วิจัยเป็นฐาน วิชาการพัฒนาหลักสูตร สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า ประสิทธิภาพด้านความรู้ของนักศึกษา ก่อน-หลังการเรียนรู้อยู่ตามรูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้วิจัยเป็นฐาน วิชาการพัฒนาหลักสูตรสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือหลังเรียน นักศึกษามีผลการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ความสามารถปฏิบัติการในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาสามารถปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรได้ครบกระบวนการของการพัฒนาหลักสูตร นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรในระดับดี มีคะแนนความสามารถในการปฏิบัติงานการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติการ

พัฒนาหลักสูตร ($X = 2.4$, $S.D. = 0.72$) ความคิดเห็นของ
นักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้วิจัยเป็น
ฐานวิชาการพัฒนาหลักสูตร สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู
นักศึกษาเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

วิรตี เอกณรงค์ชัย (2554 : 114-115) ได้กล่าว
เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน
โดยแบ่งผลสัมฤทธิ์ในแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ทางด้านความรู้
พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานนั้นนักเรียนสามารถ
สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนจดจำความรู้ได้
ดีกว่าการท่องจำจากหนังสือหรือฟังการบรรยายจาก
ครูผู้สอน ช่วยกระตุ้นทักษะการคิดของนักเรียนตลอดเวลา 2) ด้านเจตคติ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน เน้น
กิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้สิ่งใกล้ตัวนักเรียนและสามารถพบ
เห็นในชีวิตประจำวัน โดยเน้นการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิม
ของนักเรียนกับประสบการณ์ใหม่ของนักเรียนได้รับ ทำให้
เกิดองค์ความรู้ด้วยตนเอง กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ
และภาคภูมิใจในความรู้หรือชิ้นงานที่นักเรียนเป็นผู้สร้าง
เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ค่านิยม ความเชื่อของ
นักเรียน เกิดการปลูกฝัง แก่ใจและปรับเปลี่ยนค่านิยมให้
ถูกต้อง เป็นการฝึกแก้ไขปัญหา ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถ
นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาได้ 3) ด้าน
การปฏิบัติ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน เน้นการ
ปฏิบัติจริง เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมและความรู้ใหม่โดย
ผ่านกระบวนการเรียนรู้ และนำความรู้ไปปฏิบัติได้จริงใน
ชีวิตประจำวัน โดยครูผู้สอนจะมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ แนะนำ
กระตุ้น อำนวยความสะดวกให้นักเรียนในการเรียนรู้ จาก
การจัดกิจกรรม ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีส่วนร่วม
และเกิดการปฏิบัติที่ช่วยสร้างทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะทาง
สังคม ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เกิดทักษะการ
สื่อสาร การทำงานเป็นกลุ่ม 4) ด้านความคิดเชิง
วิจารณ์ญานนั้น จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน
ทำให้นักเรียนรู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ คิดแก้ปัญหาเป็น
อย่างเป็นกระบวนการ มีขั้นตอน มีเหตุผล มีความใฝ่รู้
กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านการคิด สามารถคิด
วิเคราะห์และมีวิจารณ์ญาน

ศศิธร อินต๋น (2558 : 195-196) ได้ทำการศึกษา
เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา CI 2301
หลักการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้การวิจัย
เป็นฐาน จากการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาหลักการจัดการเรียนรู้
โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 21.76
และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 33.97 และ เมื่อเปรียบเทียบ
ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการ
เรียนรู้ที่ใช้การวิจัยเป็นฐาน ทำให้นักศึกษาได้ เรียนรู้
สาระสำคัญเกี่ยวกับการวิจัย ทั้งด้านการออกแบบการวิจัย
การศึกษาตัวอย่างงานวิจัยที่มีคุณภาพ การอ่านงานวิจัยที่
เป็นสภาพจริงของการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ใน
โรงเรียน ตลอดถึงชุมชน การประยุกต์ทฤษฎีการเรียนรู้ไป
ใช้ในการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความ
คิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐานใน
ภาพรวมระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และสำหรับ
ผู้สอนที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้
กระบวนการวิจัย ผู้สอนเองต้องมีความรู้ด้าน
กระบวนการวิจัยและทำวิจัยเป็น เนื่องจากตัวผู้สอนเป็นผู้ที่
มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเพื่อให้
สอดคล้องกับชีวิตหรือสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น ผู้สอนต้อง
ถ่ายทอดแต่ความรู้ควบคู่กับการมีความสามารถศึกษา
ค้นคว้าทำวิจัย และใช้กระบวนการวิจัยดังกล่าวถ่ายทอด
ไปสู่ผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติได้

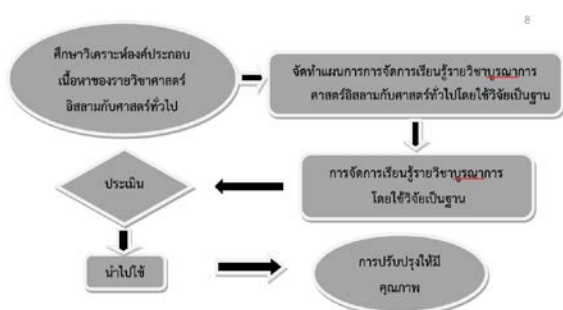
เด็กเกอร์ และวอล์ฟ (Dekker, Henk and
Wolff, Sylvia Walsarie, 2016 : 4-11) ได้อธิบายใน
งานวิจัยของเขาเรื่อง “Re-inventing Research-Based
Teaching and Learning” ว่า นักเรียนที่เรียนด้วย
กระบวนการวิจัยจะสามารถพัฒนาทักษะและศักยภาพ
ตนเองให้สูงขึ้นในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะเกี่ยวกับการ
คิดวิเคราะห์ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน
นั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสามารถคิดและแสดง
ความคิดเห็นได้อย่างอิสระ จึงสามารถพัฒนาทักษะการ

ถ่ายทอด การแก้ปัญหา การทำงานเป็นกลุ่ม และสามารถ
สร้างทัศนคติต่าง ๆ ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เช่น ความ
อยากรู้อยากเห็น ความพยายามในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
ความรู้สึกผูกพันกับวินัยของสถาบันหรือมหาวิทยาลัย การ
สอนด้วยวิธีการดังกล่าวเป็นวิธีการสอนที่สามารถสร้างความ
น่าสนใจในเรื่องที่สอน และสามารถเป็นเครื่องมือในการทำ
วิจัยสำหรับผู้สอนได้อีกด้วยเมื่อนักเรียนมาปรึกษาเกี่ยวกับ
กระบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ ของการทำวิจัย อีกทั้งทำให้
ครูและนักเรียนทำงานร่วมกันเกี่ยวกับวิจัยทั้งในเรื่องที่
เกี่ยวกับการสอนและเรื่องด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสอนอีก
ด้วย

บีเยและฟาร์รี่ (Beyea and Farley, 1996 : 98)
ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา
พยาบาลโดยใช้วิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน พบว่า หลัง
การสอน ผู้เรียนมีความรู้ในศาสตร์ มีเจตคติที่ดีต่อการ
ศึกษาวิจัยทางพยาบาลศาสตร์ มีทักษะการคิดวิจารณ์ญาณ
และเข้าใจกระบวนการวิจัยเพิ่มมากขึ้น

นิโกโลวา เอ็ดดินส์ และวิลเลียมส์ (Nikolova
Eddins and Williams, 1997 : 96) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ
การจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐานในระดับ
มัธยมศึกษา : ตัวอย่างการจัดการเรียนรู้ร่วมกับการวิจัย
พบว่า ผลการศึกษาเป็นระยะเวลา 4 ปี ทำให้ทราบว่า การ
จัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มี
พื้นฐานในการวิจัยมากขึ้น จากการจัดการเรียนรู้อย่างกล่าวทำ
ให้นักเรียนได้รับการกระตุ้นให้มีปฏิริยาาร่วมกัน ก่อให้เกิด
องค์ความรู้ใหม่ ๆ เกิดการเตรียมความพร้อมและมีทักษะใน
การปรับตัวในการทำงานได้อย่างดี

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. ลักษณะเครื่องมือ

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณา
การศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน
ประกอบด้วย 5 แผน คือ

แผนที่ 1 เรื่อง ความหมายแนวคิด รูปแบบ
ของการบูรณาการศาสตร์

แผนที่ 2 เรื่อง วิธีการและเทคนิคการบูรณา
การศาสตร์

แผนที่ 3 เรื่อง ศาสตร์ทางการสอนของ
ปราชญ์มุสลิม

แผนที่ 4 เรื่อง ศาสตร์ทางการสอนของ
ปราชญ์ตะวันตกและตะวันออก

แผนที่ 5 เรื่อง การบูรณาการศาสตร์
อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป

1.2 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปก่อน
เรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก รวม
ทั้งสิ้น 30 ข้อ

1.3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการ บูรณาการศาสตร์
อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐานจำนวน 30 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำ
วิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้กับกลุ่มทดลองคือ
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
อิสลาม ชั้นปีที่1 จำนวน 24 คน โดยการใช้รูปแบบการ
ทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบ ก่อน - หลัง One – Group
Pretest Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สาย
ยศ, 2538 : 248-249) ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลอง

ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน (Post-test)
X_1	X	X_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

X แทน การจัดการกระทำ

X_1 แทน ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

X_2 แทน ทดสอบหลังเรียน (Post-test)

โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐาน จำนวน 5 แผน โดยใช้เวลาทั้งหมด 15 ชั่วโมง โดยก่อนและหลังเรียนแต่ละแผนประจำหน่วยจะมีการทดสอบทุกหน่วยการเรียนรู้

3. เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ตามแผนแล้ว ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

4. เมื่อสอบเสร็จแล้วให้ผู้เรียนตอบแบบประเมินความพึงพอใจ และให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

5. ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลและนำข้อมูลไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐาน วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ ค่า ร้อยละ และค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1 / E_2)

1.2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป

1.3 วิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนจากแผนการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าความแปรปรวน (σ)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1.1 หาความยากง่ายรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 สถิติที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

2.2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ของคะแนน

2.2.2 ค่าเฉลี่ย (μ)

2.2.3 ค่าความแปรปรวน (σ)

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา วิเคราะห์หาโดยการนำคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนของนักศึกษา กับคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน มาคิดเป็นคะแนนสัดส่วนร้อยละ ซึ่งใช้เทียบกับเกณฑ์ 80/80

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป โดยใช้วิจัยเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา โดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน เมื่อจบการเรียนรู้ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดิมกับก่อนเรียน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐานสำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา ให้นักศึกษาทำการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่นักศึกษาได้เรียนมาโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยโดยรวม เท่ากับ 84.69/86.63 ซึ่งแปลได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐานมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน มีคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน ซึ่งคะแนนหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียนโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐานสำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้ง 6 ด้าน เท่ากับ 4.36 ซึ่งหมายความว่านักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 รองลงมาคือ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ด้านการวัดและประเมินผล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ด้านการ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และด้านสื่อประกอบการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ตามลำดับ

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการศึกษา ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยโดยรวม เท่ากับ 84.69/86.63 ซึ่งแปลได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐานมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพ คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐานอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนได้ดี

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา การบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐาน มีคะแนน (23.29>27.17) ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน ซึ่งคะแนนหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียนโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพจน์ อิงอาจ (2556 : 8 อ้างอิงจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 12-16) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่องการจัดการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานวิชาการวิจัยทางเทคโนโลยีการศึกษาเบื้องต้น ระดับปริญญาตรี ซึ่งจากการวิจัยของเขาพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีที่เรียนวิชาการวิจัยทางเทคโนโลยีการศึกษาเบื้องต้น (ECT4001) ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้โดยอาศัยการวิจัยเป็นฐาน ได้รับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังจากการเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบการวิจัยเป็นฐาน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น และจากงานวิจัยของ เสาวนีย์ กานต์เดชารักษ์ (2539 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้น

วิจัยทางการศึกษาพยาบาล ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปรากฏว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นจากงานวิจัยของ วิรติ เอกณรงค์ชัย (2554 : 114-115) ได้กล่าวเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานโดยแบ่งผลสัมฤทธิ์ใน **ด้านความรู้** พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานนั้น นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง นักเรียนสามารถจดจำความรู้ได้ดีกว่าการท่องจำจากหนังสือหรือฟังการบรรยายจากครูผู้สอน ช่วยกระตุ้นทักษะการคิดของนักเรียน **ด้านเจตคติ** กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและภาคภูมิใจในความรู้หรือชิ้นงานที่นักเรียนเป็นผู้สร้าง เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ค่านิยม ความเชื่อของนักเรียน เกิดการปลูกฝัง แก่ไขและปรับเปลี่ยนค่านิยมให้ถูกต้อง เป็นการฝึกแก้ไขปัญหา และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ **ด้านการปฏิบัติ** ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีส่วนร่วม และเกิดการปฏิบัติที่ช่วยสร้างทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะทางสังคม ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เกิดทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นกลุ่ม **ด้านความคิดเชิงวิจารณ์ญาณ** จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน ทำให้นักเรียนรู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ คิดแก้ปัญหาเป็นอย่างเป็นกระบวนการ มีขั้นตอน มีเหตุผล มีความใฝ่รู้ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านการคิดสามารถคิดวิเคราะห์และมีวิจารณ์ญาณ

3. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไปโดยใช้วิจัยเป็นฐานสำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.36 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 รองลงมาคือ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ด้านการวัดและประเมินผล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ด้านจุดประสงค์

การเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และด้านสื่อประกอบการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ตามลำดับ

ดังนั้น แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามกับศาสตร์ทั่วไป มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนครบถ้วนตามองค์ประกอบของการสอน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ทักษะกระบวนการและการประเมินผล ซึ่งมีองค์ประกอบย่อย ๆ ได้แก่ การเตรียมการสอน วัตถุประสงค์ของวิชา การจัดกิจกรรมการสอน การใช้สื่อการสอนและการประเมินผล การสอน (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2542: 54) ด้านสื่อการสอนในการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบูรณาการศาสตร์อิสลามและศาสตร์ทั่วไป ได้มีการนำเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนต่อเนื้อหาที่เรียน สามารถสืบค้นข้อมูลต่อยอดองค์ความรู้ได้ ดังที่ กรมวิชาการ (2545: 32-33) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้สื่อการสอนจะกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดี ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจใฝ่รู้มากยิ่งขึ้น

วิธีการวัดและประเมินผลที่ใช้ในรายวิชานี้ ได้แก่ การสอบ การตรวจผลงาน และการทดสอบย่อยในระหว่างทำการสอนในแต่ละชั่วโมงหรือแต่ละเนื้อเรื่องที่กำหนดตามแผนการสอนตามความเหมาะสมของเนื้อหาและบริบทของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อวัดความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียน ดังที่ กรมวิชาการ (2545: 24) ได้เสนอไว้ว่า การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการที่ให้ครูผู้สอนให้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนรวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

สำหรับด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการ

เรียนอย่างทั่วถึง สอดคล้องตามทฤษฎีการเรียนรู้พุทธิ
ปัญญานิยม (Constructivism) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้
ที่ผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติ และค้นหาด้วยตนเอง ผู้เรียน
จะต้องเป็นผู้กระทำ สร้างความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ด้วย
ตนเอง มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
อย่างมีความหมาย จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็น
ฐานทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่ช่างสังเกตและเป็นผู้รู้จักคิด
วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ตั้งสมมติฐานและรู้จากหาเหตุ
ของเรื่องนั้น ๆ รวมถึงการสรุปผลที่ได้ อันก่อให้เกิด
คุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ตามมา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดย
ใช้การวิจัยเป็นฐาน จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกัน
ภายในห้อง ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมที่ช่วย
เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกเพื่อให้
นักศึกษาเกิดความคุ้นเคยกัน ยอมรับซึ่งกันและกัน ส่งผล

ให้การเรียนการสอนโดยการวิจัยเป็นฐานประสบผลสำเร็จ
ในที่สุด

1.2 ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับรูปแบบการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานอย่าง
ชัดเจน เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่เกิดประสิทธิผลและ
ประสิทธิภาพ

1.3 ครูผู้สอนควรมีเทคนิคในการสอนที่ส่งผล
ให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและเกิดความสนใจที่จะ
ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนมากที่ครูเป็นผู้ออกแบบ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่น ๆ เช่น ความ
สนใจ ความรับผิดชอบ และการพัฒนากระบวนการคิด
แบบต่าง ๆ เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการ
เรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐานกับเนื้อหาวิชาอื่น ๆ
เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ และเพื่อสอดคล้องกับ
กระบวนการจัดการเรียนรู้ในยุค ศตวรรษที่ 21

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- กลอยใจ เขยกลิ่นเทศ. (2554). *การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในรูปแบบ Research-based Learning in Food Science and Technology Division*. กรุงเทพฯ: คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2543). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน: การวิจัยปฏิบัติการของครู*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พิจิตรา ทีสุภะ. (2556). *การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยใช้วิจัยเป็นฐานวิชาการพัฒนาหลักสูตรสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู*. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม
- วิรตี เกรณณรงค์ชัย. (2554). *ผลของการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้วิจัยเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเชิงวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศศิธร อินต๋น. (2558). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา CI 2301 หลักการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้การวิจัยเป็นฐาน*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสาร*, 9(4), 191-199.

สุพจน์ อิงอาจ. (2556). *การจัดการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานวิชาการวิจัยทางเทคโนโลยีการศึกษาเบื้องต้น ระดับปริญญาตรี*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสาวนีย์ กานต์เดชารักษ์. (2539). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นวิจัยทางการศึกษาพยาบาล*. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา. (2559). หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา (ฉบับปรับปรุง 2559). ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ภาษาอังกฤษ

Beyea, S. & Farley, J. K. (1996). Teaching Baccalaureate nursing students to use research. *Western Journal of Nursing Research*. 18(2), 1-6.

Dekker, H. & Wolff, S. W. (2016). Re-inventing Research-based teaching and learning. Erasmus University Rotterdam: Netherland.

Nikolova E., Stefka, G. and Williams, Douglas F. (1997). Research-based learning for undergraduates: A model for merger of research and undergraduate education. *Journal on Excellence in College Teaching*. 8, 77-94.